சற்குருப்யோ நம:.

சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

சம்ஸ்கிருதத்தில்

அருளிச் செய்த

இலக்ஷணாவிர்த்தி.

இது

கோவிலூர்,

ஸ்ரீ சிதம்பர ஞாந தேசிக சுவாமிகளால்

மொழிபெயர்த்தருளப்பட்டு

திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞானாசார்ய

சுவாமிகளாலும்

ஸ்ரீ. க. சிவ மடாலயம் குரு சுவாமிகளாலும்

அச்சியற்றப் பெற்றது.

ஜூலை,

பால சுப்ரமணிய ஸ்வாமி பிரஸ்,

சென்னை,

1922

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰 𑌶𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾𑌵𑌲𑌿.

𑌅𑌵𑌂𑌶𑌾𑌯
𑌅𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯
𑌅𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯
𑌅𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯
𑌅𑌹𑍇𑌯𑌾𑌯
𑌅𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌅𑌸𑌂𑌗𑌾𑌯
𑌅𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇
𑌅𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑍇
𑌅𑌚𑌲𑌾𑌯
𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌯
𑌅𑌣𑌵𑍇
𑌅𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌅𑌨𑌘𑌾𑌯
𑌅𑌨𑌾𑌦𑌯𑍇
𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯
𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌯
𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌅𑌨𑌿𑌧𑌨𑌾𑌯
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌅𑌭𑌯𑌾𑌯
𑌅𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯
𑌅𑌭𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌅𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌾𑌯
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯
𑌅𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌯

ஸுமநஸே
ஸுமோஹாய
ஸுவ்யாக்ருதாய
ஸூக்ஷ்மயே
ஸூக்ஷ்மாத்மநே
ஸூக்ஷ்மரூபாய
உத்தமாய
ஸகலரூபாய
காரணாய
கரூபஸ்யாய
ஸத்யாய
ஸத்ரூபாய
ஶம்பவே
ஸர்வகாரணாய
ஸர்வகதாய
ஸர்வஸமாய
ஸர்வஜ்ஞாய
ஸர்வதோமுகாய

ஸர்வாகாராய
ஸர்வாதாராய
ஸர்வாதிஷ்டாநாய
ஸர்வாத்மநே
ஸர்வாவாஸாய
ஸாக்ஷிணே
ஶாந்தாய
விஶுத்தாய
ஶிவாய
ஶுத்தாய
ஸ்வப்ரகாஶாய
ஸ்வயம்ப்ரகாஶாய
ஸ்வயாய
ஶ்ருத்யாய
க்ஷேத்ரஜ்ஞாய
ஜ்ஞாநஸ்வரூபாய

ஸ்தாணவே
ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபாய
நாநாரூபாய
நிஷ்க்ரியாய
நிஷ்ப்ரபஞ்சயே
நிஷ்ப்ரபஞ்சாய
நித்யமுக்தாய
நித்யாநந்தாய
நித்யாய
நிரஞ்ஜநாய
நிரவயவாய
நிராகாராய
நிராதாராய
நிரிந்த்ரியாய
நிரீஶ்வராய

நிருபத்ரவாய
நிரூபாய
நிர்குணாய
நிஸ்ஸம்பந்தாய
நிர்ஜீவாய
நிர்தோஷாய
நிர்பயாய
நிர்மலாய
நிர்மோஹாய
நிர்விகல்பாய
நிர்விகாரிணே
நிர்விஶேஷாய
நிர்விஷயாய
நிர்வ்யக்தாய
பரமாநந்தாய
பரமாத்மநே

வஸிவ-ணாய ஜஹாஸ-நாய
ஷுதுக
ஸா-வாய ஜெநாவாவா
ஷெவராய
ஷுதுக்ஷாய ஜ-காய
ஷுஹணெ
-ஸாய ஈவெளக
வஸு-நெ
வ-ராதநாய வஸு-நெ
ஜஹமெத விஹவெ

ஸ்ரீஜதவணவஸிவ-ணா ஸவி
ஷாநு கமெதத ஜெ்யாதிஷி-ஜஸ
ரு-வ ஸ்ரீ ஷெஸிகஸாஜி
நெ நமொ நஜஃ. நாநாவிய
ஜஷு வ-ஷாணிஸவெ-யாஜி.

நாமாவளி.

நிர்விகாரி
ஞானவடிவன்
அசங்கன்
சுயம்பிரகாசன்
சொப்பிரகாசன்
ஆநந்தரூபன்
சத்தியன்
நிஷ்கிரியன்
முத்தன்
அகர்த்தா
அபோக்தா
நிருபத்திரவன்
நிர்லேபன்
நிர்ச்சம்பந்தன்
கூடஸ்தன்
ஆத்மா
நிர்த்தோஷன்

அப்பிரமேயன்
பிரத்தியக்ஷன்
அணு
அஸரீரன்
நிரிந்திரியன்
அப்பிராணன்
அமநசன்
நிர்மலன்
சுத்தன்
புத்தன்
சர்வக்ஞன்
பரமாநந்தன்
சம்பு
அசலன்
நிர்க்குணன்
நிருவிகற்பன்
நிராகாரன்

நித்திய முக்தன்
அநாதி முக்தன்
அச்சுதன்
க்ஷேத்திரக்ஞன் [ரன்
மனோவாசாமகோச
அவ்யாகிருதன்
அக்ஷரன்
திருக்கு
பிரத்தியக்கு
சின்மாத்திரன்
சத்து
நிரீசுவரன்
நிர்ஜ்ஜீவன்
நிஷ்பிரகிருதி
அசம்சாரி
நிர்ப்பெத்தன்
நிரவயவன்
அபரோக்ஷன்
சுவயம்
அகேயன்
அநுபாதேயன்
அப்பிரவிருத்தன்

சிவன்
அமிர்தன்
நிரூபன்
சாந்தன்
அபயன்
நித்தியாநந்தன்
நிர்விஷயன்
அநூதநன்
புராதநன்
சூரியன்
மகா சூரியன்
நிவிர்த்தன்
அகாமன்
அலோபன்
உந்நதன்
அக்குரோதன்
நித்யன்
சர்வகதன்
சர்வாதாரன்
நிராதாரன்
ஆதி
அநாதி

விபு
மகத்து
நிரஞ்சனன்
காரணன்
அகாரணன்
சாக்ஷி
ஸ்தாணு
பரிபூரணன்
அநந்தன்
சர்வசமன்
சர்வாதிஷ்டானன்
அகண்டன்
அபரிச்சின்நன்
அநாவிருதன்
சர்வகாரணன்

பிரமம்
யதார்த்த வஸ்து
சர்வாத்மா
சர்வாகாரன்
அநேகரூபன்
ஏகரூபன்
பரமாத்தன்
வஸ்து
நிஷ்பிரபஞ்சன்
நாநாரூபன்
அபேதன்
நிர்விசேஷன்
அத்வைதன்
சர்வாபாவன்
சர்வதோமுகன்

இலக்ஷணாவிர்த்தி

ஆரணம் பன்முகத் தால நாதியே
காரண னேயெனக் கழறி யேத்திடும்
பூரண மாஞ்சிவன் புதல்வ னாகிய
வாரணா நநத்தனை வணங்கி வாழ்த்துவாம்.

காரண மானதன் கலையி னோர்கலை
தாரணி தனிலுறுந் தலங்கண் மேவிவந்
தாரண வுரைப்படி யடங்கு மம்பலப்
பூரண நடேசனைப் போற்றல் செய்குவாம் 2

சித்தரும் பரவா நின்ற சீர்மிகுங் கழனி
தன்னிற், பித்தனா மெனையு மாளப் பேரு
ளுருவா யுற்ற,மூத்தனா முத்தி ராம முதல்வ
னற் கமல பாத,நித்தமுந் தொழுது வாழ்த்தி
நெஞ்சினி விருத்தல் செய்வாம். 3

வானவ ரசமாந் தொடர்பினா லுல
கோர் வழுத்துறும் வன்னியைங் கரனை, வா
னவ ரதந மணியறு முகனை மாசறு

கொற்றவா ளிறையை, வானவர் முதுவன் பாலன வல்வன் வணங்குநற் றிருநெலை மாதை, வானவ ரதனு முத்திரா மேச வள்ளலை வணங்கிவாழ்த் திடுவாம். 4

பிரம நூதிற் குரிய வாகும் பெயர்க ளூற்றெட்டி னுக்கும், விரிவதாம் பதுவ னூலின் விளங்கிய பெருள்க ளுள்ளத், துரமதாத் தரிக்க வேண்டி யுற்றிடுங் கவிக ளாகப், பரமசற் குருவா யோங்கும் பகவனின் னருளாற்செய்தேன். 5

பன்னுபா யிரக்கவிக ளிருமூன் றாகும் பகர்நூலின் கவிநூற்றே டொன்ப தாகு,மன் னகவி முற்றுநிறைந் தெங்கு நின்ற வஸ்தி பா திப்பிரிய சொரூப மான, மன்னன்முத் தி ராமலிங்க தேசிகேசன் மருவுமென திதய மதுற் றுரைத்த தாகுஞ், சொன்னவிந்நூ றனிற்கவியொன் றருத்த மேனுந் தகளற வே யறிந்தவர்கள் பிரம மாவர். 6

பாயிர முற்றிற்று.

நூல்.

சொல்லலுறு மைங்கோச நாமல்லவத னினுற் றேற்றலிற னரைதிரையுடன் றாய் திலா வாலிபம தாதியுந் தாகபசி துனுபெலன் பெலமதில்லோ, னெல்லையற வே சொனவ னவையிலோ னுதியு மிகழ்காம மதமுலோப மிழிபயங் குரோதங்க ளாதியுஞ் சுகதுக்க மியலுமபி மாநமாந, மல்லலுட னேகாண லாதியும் மறியாமை யறிவொடு சுழுத்திவிடய மவைகடமின் வருசுகமு மாகவைங் கோசத்தி னமர்விகா ரம்மெமக் கொன், றில்லையவி தம்பஞ்ச கோசங்க ளூறு விகா ரங்களவை யின்மையினையு மிலகவறி கின்றவறி வேயுருவ மானதா வியாகிருவி காரியாமே. 1

இன்னலே யுருவ மான விந்தவைங் கோசங் கட்குந், தன்னுமக் கோசங் கட்குச் சொல்விகா ரங்க ளுக்கு, மன்னிய மாக நின் றே யவைகளை யறிவ தாலே,மன்னிய நாமே ஞாந வடிவமென் றறிந்து கொள்ளே. 2.

ஞானமில்கா லந்தனினு ஞானந் தோன்
றி நண்ணுபினு மூன்றவத்தை தமிலே
தோன்று, மூனவுல கங்கள்வரும் போதுங்
கூட வுதியாம லேகின்ற போதுங் கூட,
வீனமுட னேகாம லிவைக ளியாவு மியல்
பாகக் காணுமறி வேசொரூப, மானதனு
வொன்றுடனுந் தொடக்கற் றென்று மமர்ந்
திடுநா மசங்கனென வறிந்துகொள்ளே. 3

சகமதனைப் பிரகாசஞ் செய்யுஞ் சண்
டன் சசிவந்நி யாதியையு மவைவி ளக்கு,
மகஞ்சட்சு முதலைங்கோ சத்தை யுஞ்சொல்
லவையின்விகா ரங்களையு மவையின் றோற்
றந், தகவுதிதி மரித்தன்முத லையும்வி ளக்
குந் தமையொன்றும் விளக்கவொணாத் தன்
மையாலே, யிகழ்விலதா மியாமிகவுஞ் சுயம்
ப்ர காச னென்னவித யத்துறுதி யாக
வெண்ணே. 4

நாமிலமே லைங்கோச முதலா கின்ற
நயமில்சகங் களையறிவா ரிலாமை யானுந்,
தீமையிலா வறிவுருவே யான நமாற்

செகங்களெலா மிகவறியப் படுகை யானு
ஏமமதா யாவையுமிவ் விதமாய்க் காணு நிக
ரின்மை யறிவதற்கோ ரறிவு தானுந், தோம
றவே வேண்டாத படியி னானுந் துகளறு
சொப் பிரகாச னாமென் றோர்வாய். 5

காலமொரு மூன்றிலுஞ்செய் யுபய
கன்மங் கருதுமைங்கோ சச்செயலாக் காண்
கை யானுஞ், சீலமிலைங் கோசங்க ளிலாத
போது திரள்கன்மந் தோன்றாமை யானு
நாமிவ், வேலுசெயற் கோசத்தின் புறம்ப
தானு மியாங்கருத்தா வடன்போக்தா வன்ற
தாலே, சாலவுறு கன்மமெபர்த செந்ம மாதி
தரித்தவி ல்யா மாநந்த ரூபனாமே. 6

தினமாதம் வருடமொடு காலந் தோ
றுந் திகழ்சன்னந் தொரும்வருமூன் றவத்
தை தம்பி, லினமாகிப் பிறந்திறந்து போகு
மைந்தா மிழிவான கோசத்தின் வேறு மான்
மாப், ஷியான கோசமுதிப் பதற்கு முன்
னும் பஞ்சவித கோசமழிந் தொழிந்த பின்
னும், தனியான வொருவிதமா யிருக்கா

நின்ற தன்மையினாற் சத்தியன்யா மென
வேயோர்வாய். 7

இகவுலகம் பரவுலகங் களுக்குமித்தே
யியற்றுபல விதகன்ம மவைக ளாலே, பக
ருறமெப் போதினுமே விவகரிக்கும் பஞ்ச
வித கோசத்தின் சாட்சியான, விகழ்வின
மைப் புறம்பாகக் காணலாகா திருந்தாலுங்
கிரியையிலாத் தன்மையாலே, புகழ்தலுறு
சாந்திநவிஷ் கிரியனென்றே புண்ணியநீ
யறுதியதா யெண்ணுவாயே. 8

ஞானமுதித் ததன்பின்பைங் கோசங்
கட்கு நமைவேறாய் மிகவுமறிந் ததுவே
போல, ஞானம்வரு முனுங்கோச மவைக்கு
வேறா னாமிருந்தோ மென்பதுசித் தித்தலா
னும், பானமலாக் காலத்தும் பஞ்சகோசம்
பண்ணினசஞ் சிதகன்மந் தமைக்குறித்துப்,
பானமதா னாங்கருத்தா வாகாதாலும் பலவித
சஞ் சிதமறுநா முத்தனாமே. 9

ஞானமுதித் ததன்பின்புங் கன்மஞ் செ
ய்யு நவையுறுமைங் கோசங்க டமக்கு வேறா,

யீனமிலா நாந்திநமு மிருப்ப தாலே யின்று
முத லாகாமி யங்க ளாக, வூனமதாம் பஞ்ச
வித கோசஞ் செய்யு முறுகன்ம பெந்தநமக்
கிலைய தாலே, ஞானவுரு வாகியநா மகர்த்தா
வென்றே நாடியுளந் தனிற்றிநமு நண்ணு
வாயே. 10

பிராரத்த கன்மமதாற் சரீர நாசம் பெறு
மளவும் வருகின்ற சுகதுக் கத்தை, யிராகவெ
றுப் புடன்புசிக்கு மைங்கோ சங்கட் கீந
மினு மந்நியமா யிருப்ப தாலே, விராவுசுக
துக்க மவை புசிக்கின் றேனாய் மேவாமை
யானுமறி வாமெ மக்குப், பிராரத்தம் வேண்
டாத படியி னானும் பேசுகின்ற வபோக்தா
நா மெனவே யோர்வாய். 11

நனிவாத பித்தஞ்சி லேற்பனம தாதி
யாய் நவில்வியா தியுமுறிச்ச னலிசூடு மிடி
யாதி பீடையுந் தூலதநு நண்ணுறும லாது
சூக்க, தநுவினுக் கிலதாலு மாமயக் கந்து
ரோ தங்காம லோபமூமை சார்செவிடி லச்
சைமுத லானசுர மேசூக்க தநுவினுக் கன்றி

மூல, தநுவினுக் கில்லாத தாலுமே காரியத்
தநுவாக்கு சூரமூல தநுக்குறுத லாலுமித்
திரிவிதசு ரங்களுந் தநுவினயல் சீவனுக்
கே,சனியாத தாலுமே யறிவா நமக்கிப்ர சங்
கம்வர ஞாயமில்லாத் தன்மையா னிருபாதி
யாகின்ற நாமிகத் தவறினிரு பத்திரவனே

பகர்தலுறு தாங்கினவன் கையிற்றங்
கும் பதார்த்தமது நீங்கிமிகத் தானேசெல்
லுந், தகைமையுற ழுந்நமய மாதியான
தகும்பஞ்ச கோசங்க ளாந்மாவாக, நிகழ்த
லுறு மெமக்கயலாய்த் தோன்றிவேறுப் நின்
றுபுறம் பேயிறந்து நீங்கலாலே,யிகழ்விலதா
யிருக்கின்ற நாமேநித்த நீனமிலா நிரு
லேப னெனவேகொள்வாய்.

தானலவா யுறும்பஞ்ச கோசந்தன்
னைத் தானாகும் படியாயு மவற்றின்வேறாய்,
ஞாநவுரு வாகுநமை நமக்கு வேறாய் நண்
ணவுமே வேண்டுமெனத் தவஞ்செய்தாலு,
மீனமலா லாகாத படியி னனு மியா நித்ய
வபரோட்ச வெமக்கெக் காலு, மூனமுறுங்

கோசதோடக் கற்றதாலு மொப்பினிர்ச்சம்
பந்தனக மெனவேயோர்வாய். 14

ஆற்றுகொல னடைசல்லே கூட
மற்ற தவிகார மானலு மயவிசாரந், தோற்
றுதல்போ லறிவதனிற் பகுதியீசன் றுவி
தசகஞ் சீவருதித் திறத்தலானுந், தோற்
றியவை யழிவதற்கு மூலமாகிச் சுயஞ்சித்
தா யிருக்கின்ற நாமவற்றிற், சாற்றுபற்றற்
றுறலாலு மிசவும்யாமே சாரகர்த்தா வாகிய
கூடஸ்தனுகும். 15

நானென்று மாநத்துக் கிடமதாக
நவில்கின்ற வார்மாவாய்த் தோன்றுநின்ற,
வீநமுறு புத்ராதி தூலகுக்க விருதேகஞ்
சீவனுமே வேறு பேர்பெற், றான மிறன்
புறம்பாகித் தோன்ற லாலு முறமினவகட்
கப்பாலாய் நிருவிகார, ஞாநகனப் பிரமம
தாந் தானும்வேறாய் நண்ணுத தாலுநா
மாத்மாவாகும். 16

தோடமெனும் வாதமுத லான்தோ
டுந் துன்னியிடு மிராகாதி யதனிறேடும்,

வீடுபெறு ஞானவஞ்ஞா னங்களோடும் பிறத்
தலுட னிறத்தலுமே மயமதான, சேடி
லதாந் தூலவுடல் சூக்கதேகஞ் செப்பி
யிடுஞ் சீவனொடு பூதங்கட்குங், கேடிலதாய்
வேறாகி யிருப்பதானுங் கிளத்தியநிர்த் தோ
ஷனென வறிய வேண்டும். 17

ஆனபொறி யாலறிதல் பிரமேயந்தா
னன்றியறி யாததப்ர மேயமாகு, மூனவிந்தி
யத்தறிசத் தாதிகட்கு முட்காரணத் தறிகால
திக்குவஸ்து, வானதெனும் பிரகிருதி புரு
ஷருக்கு மங்கியமா யிருகாரணத் தறியலா
கா, தீநமிலா தவைகளையு மறிவதாலே
யிலங்குசற்சித் சுகநாமப் பிரமேயன்றான்.

ஏகதேசத்துடனெக் காலுந்தோன்று
மியற்மோ காரியமுப் பாதெனன்றிற்கு, மாக
மெலா மெக்காலுந் தோன்றீசற்கு மங்கங்
கண் முழுதினுமெக் காலந்தோறுஞ், சோக
முடன் றோன்றுறுசீ வர்க்கும்வேறாய்ச் சொ
ல்கால மவத்தைமுழு தினுமே நானென்,

ரூகுமிரத் தியக்ஷமதாய் விளங்கலாலே யறி
வாநாம் பிரத்தியக்ஷ ஞகுந்தானே. 19
பலகணி வெயிலினிற் பரந்து தோன்றிய
சலபர மாணுபோற் சாட்சி யாமெமை
யலேவுறு பொறியறி தற்க லாததா
லிலகுநா மணுவென விதயத் துன்னுவாய்.

பகருமுட லுறுங்கன்மி யோகி லோக
பாலர்வைசு வாநரனு தியசீ வற்குஞ், செக
சரிர முடையீசன் றனக்கும் வேறாய்த் திக
ழுறுநாஞ் சிற்சுகசத் துருவ தாலுந், தகைமை
நமக் கிவ்வி தமோ ருடல மில்லா தாலுமுட
லெனதெனது பவத்தா லெற்கு, மிகவுகிய
மகித்தமெனும் யுத்தி லோக மேவுமத னாலு
மசரீர னாமே. 21

அவனவன் சாதியின் றொழிலவா வர்க்
குறலி னநியர்சா திதொழிலது மமருசா
தாரணம தாயிலது போற்றேக மதனிலே
வேறு பட்ட, வவமுறும் பொறிகள்பல்வித
மெனுங் காரியத் தாகுமற் றொன்று செய்ய
வறியாமல தனதன் காரியங் கைவந்து வதுவு

நன வதனின் மட்டும், விவகரித் துக்கநவி
னொடுசுழுத் தியிலின்ன விடமென்று காண
லற்றே வீகின்ற விந்தியத் தயலாக வவையு
மவ் வியாபார மவையு மறியு, மவிருமறி வே
யுருவ மாகியிந் தியமுதித் தடங்கலவை தொ
ழில்க டம்மை யறிதலுட னசையாம லுறு
நா னிந்திரிய னுதுமென வறிகு வாயே. 22

பேலமுடனே பெலமிலதாய்க் காணப்
பட்டும்பேசுபசி தாகமுடன் றேற்றப்பட்டு,
நலமாதுடன் சீவித்தேன் மரித்தே னென்று
நாடுநன வதனின்விவ கரித்துமற்றப், பல
விதமா மவத்தைகளிற் காணலாகா ப்ராண
னுக்கும் வேறுயத தொழிலைக்கண்டு, நல
மிலதன் றன்மமின்றிச் சாட்சியாகு நாமசை
வி லப்ராண னெனவேயோர்வாய். 23

ஒருமொரு கூத்தாடி பலவேஷத்தை
யுருதமெனக் காமாதி பலவேஷங்கொண்டு,
டாருநன வதனின்வெளிச் சகமே யாகி
யயர்கனவி னுட்சகமே யாகி மறநச்,சீரில
தாஞ் சுழித்தியினிற் காணு தேகுந் தீதான

மனச்செயலைக் கண்டு கொண்டு, சேருமதற்
கந்நியமாய்ச் சாட்சி யாகித் திகழ்வுறுநா
மம்மநசென் றறிவாய் மைந்தா. 24

அறைகின்றமலமூத்திரங்குப்பைசேற
திழி வாஞ்சுடலை சேரி முதலா யளவின்
மல மேவுற்ற புவியொடுகெ லங்கல்புகை
யாகின்ற புழுதி முதலா, யுறைகின்ற மல
மேவு நான்குபூ தத்தினுட னுறுகோழை
சளிபித்தமு மொழுகின்ற மலமூத்ர முத
லான மலமுற்ற வூனமுறு தால் தநுவோ,
டுறுகின்ற காசபட லங்குரோத காமமுத
லொழிவின்மல முற்ற சூக்க வுடலினுடன்
ஞானவஞ் ஞானமல முறுசீவ னுடனைந்து
தொழில்க ளாதி, நிறைகின்ற மலமுற்ற
வீசற்கும் வேறாகி நீண்மலமு மற்று மிகவு
நிகழ்கின்ற ஞானவா நந்தவடி வானநா நிரு
மலன் னென்று கொள்வாய். 25

கொள்கின்ற சாதிவன் னச்சிரம மத
னுடன் கூறதன தன்ம தன்மங் கூடுமத
னுறுபயன தாஞ்சொர்க்க நரகாதி குறைவி

லதின் மிச்ச மான, வுள்கின்ற கோடிபவ முதெருடக் குற்றுமிக வுலைகின்ற சீவருட னே யுளகிருபை யவதார மாற்சறிய முத லான வுறுதொடக் குற்ற வீச, னெள்சீவர் சங்கத்த சுத்தமுறுபூதங்க ளியாவுக்கும்வே றதான யாமிவைக ளுடனுற்று நின்றிடினு மெமையசுத் தங்களெய் தாத தாலும், விள் கின்றவிவைகணம் முடைவிவர்த் தங்களாய் மேவியே யுறுத லானும் விமலசித் தாகின்ற நாஞ்சுத்த னென்னவே விளங்கிடவ றிந்து கொள்ளே. 26

அறைதலுறு தானாயுங் கூடிநின்று மறி வற்றகடமாதிபூதாதிக்கு, முறைதனக்கோ ரறிவிலதா யொன்றினோடே யுறுதலினா லறிவெனவே தோற்றுகின்ற, குறைவுறு மூன் றுடல்சீவன் மாயைகட்குங் கூறலு றும் வேறாகி யவைகடம்மைக், கறையின் றிப் பிரகாசஞ் செய்தெப் போதுங் கனபோ த வடிவாநாம் புத்தனாமே. 27

அறிதலுட னறிதலில தாகியே மூவித வவத்தையுறு ஞேயத்தையு மறியாமை யுட

னறிவ தாயிலகு சர்வபுத்தி யாகின்ற ஞாநத் தையு, மறியுமவ னறிவிலோ னெனவிலகு முயர்களா யமர்ஞாது ருக்கடமையு மவர்க ளினி விர்த்திபிர விர்த்தியையு மதுவதற் காம்பலனு மெப்பொழுதுமே, யறுதியா யினதெனவவத்தை மூன் றதனினு மறிகி ன்ற வடிவமேநம் மளவிலா வுருவான தாலு மித் திரிபுடியை யழிவினு மில்லையாயி, னறி வரில தாலுநாஞ் சகலதிரி புடிகளையு மறி கின்றதாலுமிவித மனைத்தெனவவத்தையு மறியுநாஞ் சர்வக்ஞனாகுமென் றறிகுவாயே

தந தாநி யாதிசெல் வம்பிரிய மதுவிரா சாதியா னீங்கு காலை தவிராதகை யுடைமை பிரியமது செலவாதி தன்னினா லொருவு காலை, யினமான புத்திராதிபிரியமவ ரனலு ற்ற விலமதா னீங்கு காலை யிழிதால வுடல் பிரிய மதுபுழுதி யானீங்கி லிந்தியம் பிரிய மதுவும்,பினமாம்பி ராணகண் டமதானவாக் கினை ப்பெறுபோத கன்று சீவன் பிரியமது வும்ப்ராண னிறுகாலை விட்டுமெக் காலுமே

பிரிய வுருவாங், கனமான வாங்மாவை யன்றியொன் றிவ்விதங் காணாத படியினா லுங் கருதுமெக் காலுமே தானாக வுற்றநாங் கழறு பரமா னந்தனே. 29

கனவிடயஞ் சுழுத்திசொர்க்க விடயந் தன்னிற் காண்சுகங்க டமையெதிர்த்த கரணந்தன்னிற், றனதுசுவப் பதிவிம்பமாகத் தானே தங்குதலா லுஞ்சுழுத்தி யுபேட்சை. நிட்டை, துனுகாலந் தனிலிதிக்குஞ் சுகங்களாங்ம சுகமான படியாற்றற் சுகம தின்றிப், பனுசுகங்கள் வரவேறு வழயி லாத படியாலும் பகர்சம்பு நாமென் றோர்வாய். 30

தூய்தற்ற கிரகமூர் தேசப்விட் டலைகின்ற தாலவுட லோக லோகஞ் சுழல்கின்றவிருதேக முடன்மண்ணை வளையமாய்ச் சூழ்ந்தலைக் கின்ற தாகி, யேய்கின்ற வறல்வன்னி யிவையசைக் கின்றகாவிவைகளுக் கிடம தாகி யெய்துற்ற வம்பரம் பௌதிக சமட்டியோடெலையிலவை யாவு முடலாய்த், தோய்வுற்ற மெய்யறிவு

ளசைகின்ற வீசனுஞ் சொல்கின்ற வேகமுடனே சுழல்கின்ற பறவையென வீரைந்து திக்கினும் சூழ்கின்ற நூறுகோடி, யாய்வுற்ற கற்பங்க ளோடிமிக நாடிடினு மளவை காணாத தாகி யங்கங்கு சாட்சியா யசைவிலா தமருநா மசலனென வறிகு வாயே. 31

சத்துவமாங் குணந்தனிலீ சனையு மாக்கித்தகுமிரா சதந்தனிற்சீ வரையுமாக்கி, யத்தமோ குணத்திலுல கதையு மாக்கி யவைகடமை விரித்தடக்கி யுகங்க டோறும், வித்தரமாய் விளையாடல் செய்து கொண்டு விளங்குபிர தாநத்திற் கதீத மாகிச், சுத்தவதிட் டாநமதா யபரிச் சிந்ந சுகவடிவா யுறுநாநிர்க் குணனென் றோர்வாய். 32

ஆகுமையேழ் தத்துவமாம் விகற்பங்கட்கு மப்பாலா யவையினதிட் டாந மாகி, யேகமதா மத்துவித ஞாந மாகி யிருக்கின்ற நாந்தனிற்றன் விகற்ப மற்றே, போகுமிவை தமிற்கூடி னாலும் பற்றுப் புகனிமல படிகம் போல் விகற்ப மற்று, வேகலிலாக் கடமாதி

யுறும்வெ யிற்போ லிருக்கின்ற நாநிருவி
கற்ப னாகும். 33

ஆகுவெளி யுருவாகும் பிரம மென்று
மதற்குருவ நாமமிலை யமூர்த்த மென்று மா
முன்பி னுட்புறமில் பிரமஞ் சாட்சியாகு மெ
ன்று மறிபடுத லஃதி லாதி, லேகமதாம்
பிரமமிதற் கநிய மாகி யிவைவிளக்கு மறிவு
நிரா கார மென்று மீரிரண்டு சுருதிகளுங்
கூற லானு மியல்கதிரை நாடுமெந முடனே
நீண்ட, சோகசிதா பாசனுக்குஞ் சித்த
தென்னுந் தொடர்பால்வாள் வெட்டுமெனற்
குடுங்கையிற் றொடருதல்போலிலடேசற்றற்
சுபாவ சித்துச்சொல்லுருவ ரகிதரென வே
ண்டு மோவென், சோகமிலுத் தியினாலு
நாமே யுள்ளிற் றோற்றுபொறி வெளிப்பொ
றியின் விடய மின்றித் தொடரவையை
விளக்குமநு பவித்தி னாலுந் துகளினிரா
காரானா மெனவே யோர்வாய். 34

அயர்கருத் தாவாயு மேபுசிப் பவனாயு
வநுதிநமு மமர்த லாலே யதன்மமொடு
தன்மமத னானிதம் பெத்தனே யன்றியோ

ரு காலு முத்த, னயமாக வலனென்று கன்
மகாண் டத்தினி னண்ணுமாங் மாவி தென்
றே நாடுபிர மாதாவி னுக்குமஞ் ஞாநத்தி
னவின்மலங் கன்ம மதனா, லுயருதலில்
பெத்தனா யுமூவன்ஞா நத்தினி லுயர்முத்த
னாவ னென்றே யுபாசனா காண்டத்தி லாங்
மாவி தென்றுதா னுரைத்திடுஞ் சீவ னுக்கு
மயலாகி நிருவிகா ரவ்வறிவ தாமெமக் காகு
பெந்தத்தொ டக்குமனுகலொரு காலத்து
மில்லாத படியினா லமர்நித்ய முத்தனாமே.

ஆமயர்வின் மூவர்முதற் றேவர் சா
லோ காதியெனக் கற்பிதமா யழியு முத்
திக், சேமமுறப் புறம்பாகச் சிந்தித் தெ
ன்று மெள்ளளவுங் கிரகிக்க விடக்கூடாதா
ய்த்,தோமறுசற் சிற்சுகமே வடிவாந் தம்மை
ச் சுருதியினா லுணர்கின்ற தநாதி முத்தி,
யாமதனா லேழைந்தின் மேலாநாமே யநாதி
முத்த னெனவகத்தி னறிய வேண்டும். 36

நழுவல்சுத நழுவாதச் சுதம தாகு
நாடுமொரு நூறாண்டின் மேலிராம, னழுவு
இன்ற தாலவுடன் பிரள யத்தி னழுவ

விங்க வுடல்பூத ஞாநந் தன்னி, னழுவவித்தை மாயைபரன் சீவ ஞாந நவிலுமையே ழுக்கயலாய்ச் சுகசிற் சத்தாய், னழுவவிலா மெதக்காலுந் தானே யாக நண்ணிவிளங் கிடுதலினச் சுதனு மாகும். 37

மூலவஞ் ஞாநகா ரியமதா யமர்கின்ற மூன்றுந்நு வுஞ்சேத்திர முன்னுமிதை யறிபவன் சேத்ரக்ஞ னுகுநீ மொழியர்த்த மறியேனனல், சீலமில் பாவவுரு வஞ்ஞாநா மிதுபரம சித்திலா ரோப மாகித் திகழநாதியதெனச் சொல்வதா நானெனச் சேத்திரந் தன்னிலுற்ற, வாலம்ப மில்லறிவ நாதியா யுருவத்தியாசமாம்பூர்வ தேகவாங்மவநுபவமாம்பி ராந்திமேல் வருதேக வாங்மட்பிராந்தி சட்கு, மூலமிது பிராந்திமூ லப்பிரமை யறிவின்மை மொழிசேத்ர மத்யாசமு மோகமென நீக்கியவ திட்டாநமாயறியு முரணினுஞ் சேத்தி ரக்ஞன். 38

மலையுமந மென்னலந் தக்கரணம் வாக்கென்னன் மருவுபத் திந்தி ரியமாம் வரு

மிருவ கைக்குமிக வெட்டோணுப் பொருண் மநோ வாசாமகோச ரந்தா, னலைவில்பொருளிந்சவித மாகுமேற் சூந்யம தாமெனிற் சுருதி பிரம மஸ்திபா திப்பிரிய மென்று மதை யறிபவ னதுவாவ னென்று மின்ன, மெலையதற வோதலிற் பொருள்சூந்ய மலவாயி னெட்டோணு தெவித மென்னி லெழுகின்ற திரிவித வவத்தையறி கின்ற சித் தெலையுற்ற வநுக்கு மநதி, னலைதலுறு மந்நுவய வெதிரேக மவையையறி பொருளலா தவையின் விடய மல்லவா தலின்மநோ வாசாம கோசர ஞகுநா மென்ன வறி 39 வாய்.

ஆற்றுமுரு நாமமொடு விவகரிக் கப்படுவ தாம்பொருள்வி யாகிருதமா மவையிலா தவ்வியா கிருதமா மிதுசகமதன்காரணப்பி ரமமாச், சாற்றும்வே தாந்தத்திநிற்சாங்க்ய மாமதந் தனின்முக்கு ணங்களுற்ற தகவுபிர கிருதிக்கு முக்குணந் தாமுமே சமமுடனடங்கு சாலை, யேற்றுபிர தாநமோடவ்வியா கிருதமூலசதன்மூல

மென்று சொல்வ ரிருவகையி னிற்சர்வ சத்
தியாய் சித்தாதா யியலுசர் வக்ஞ பிரமந்,
தோற்றுலகின் மூலமா மறிவில்பிர தாநமது
துகளுலகின் மூல மாகாச் சொல்லுமிவ்
வேதுவாற் சகமூல மானநாந் துரிசிலவ்
வியாகிருதனே. 40

நாசமுறல் சரமற்ற தக்ஷரநா முண்டு
பிரளயஞாந மவையினுச நணுகின்ற மூவு
டற்கதிதசித் தானநாந்தலில தாலக்ஷரங்
காசின்மறு யுத்திசர மெனல்வேத மதனினு
ற்கழறு பொருளக்ஷரந்தான் கருதுமீமாங்கி
சன் சங்கைமுன் னுள்ளபொருள் காண
லாம் பொறியினதனு, லாசின்மறை விதி
நிடே தத்தையுங் கிரியையுற் றதையுமே
யறையு மென்னி லாரணம் பொறியினுற்
பிரமமறியப்படா ததுவிதிநி டேதமென்
னப், பேசு மவை யாலுரு திமிசையைச்
செயவொணு தென்றுதான் பேசல்போலப்
பிரமமே நாமென்ன வறியெனக் கூறலா
பிரிவினு மக்ஷரந்தான். 41

அறிவதாதி ருக்காம தாம்மாவ லாது
தா னமர்திரிசி யங்க ளாம்மா வென்றலோ
காயுதன் சங்கையநம் வசிதைமுத லான
போ கங்க ளெல்லா, மறிந்தநுப விக்கையா
லாகந்திருக்கென்னு மவனேயே சாரு வாக
னமரவே கண்டித்தலிந்திரிய மில்காலே யறி
வுகெட் டொன்றையுந்தா, னறிந்தநுப வித
திடா தாலுமே யிந்திரிய மமர்காலே யறிவ
தாக வாகமது விலகலா லாகமறி வன்று
பொறி யறிதிருக் கென்னு மவனே, யறிதத்
து வாதிகண் டித்தலய னுல்வழக் கற்றபடி
யேபி ராண னும்மாவ லாதிந்த யங்களாந்
மாவுமே யன்றென்று ரைக்கு மவனே, யறி
யுபா சகனுமே நீக்கலப் பிராண பொறியாக
முத வியாவு மநமில் லாவிடிற் றேற்றுமை
யான்மநந் திருக்குமற் றதுதிரிசி யங்க ளெ
ன்னு மவனேயுந்தார்க்கிகன் கண்டித்தல்புத்
தியில் லாதுவிடின் மநது சலந மதனுற்றி
ருக்கன்று புத்தியே யறி வென்னு மவனேயும்
புத்த னீக்க, லறிதலுறு யாவுஞ்சு ழுத்தியி

விலைச்சூந்ய மாந்மா வெனவனை நவில்பட்
டாசாரியதுவுமாந் மாவன்று றுஞ்சுக மடை
ந்தனன் சுழுத்தியி லென, வுறைசீவ னறி
வென்பன் யாவரையு நீக்கல்வே தாந்தியறி
விற்சீவனே யாதியாய் விடயவரை யிலகவா
லறிவல்ல வவையறியு நாந்திருக்கே. 42

அகநோக்க மநதினில கப்படும் வஸ்து
வே பிரத்தியக் கந்த வாந்மா வவித்தையா
திகளினாற் சீவாதி யாய்ப்ராக் காம்விர்த்தி
வெளிநோக்க மாய்ச், சகமீசர் தேவர்சாஸ்
திரமென்னும் விடயங்க டமிலலைந் தோய்ந்
து பருவஞ் சார்ந்துபர மோட்சமதை நாடி
லாந் மாமிகத் தகுநிரதி சயமுத்தி யென்,
பகர்சுருதி வாக்யவுபதேசமுற் றுடல்பொறி
கள் பல்கரணம் யாவு நீக்கிப் பன்னிடும் பிர
த்யக்கு விர்த்தியென் றுறுபெயர்ப் பற்றியே
தன்னை நோகித், தகைமையுறு வெய்யிலின்
விளக்கெனக் குன்றியே சாட்சிமாத்திரம
தாகச் சனிக்கின்ற விர்த்திஞா னத்தையே
காணுநாந் தயங்கிடும் பிரத்தியக்கே. 43

சேடமாகிய றிவற்றுத் தோற்றுகின்ற
செகங்களையுஞ் செயற்கையறி வாக வுற்று,
மடமான தறுமியற்கை யறிவின் மூன்று
வகையான வுடல்களையு மியற்கையான,விட
மான வறிவாகிக் காணு கின்ற வியல்பான
நமக்கறிவே வடிவல் லாமற், றிடமாமற் றொ
ருவடிவு மிலாத தானுஞ் சிந்மாத்ரனென
வென்றுஞ் சிந்தை செய்வாய். 44

நானெனமூன் றவத்தையினுண் ணோ
க்காய்த் தோன்று நாலேழ்தத் துவங்கள்
வெளிநோக்கா யீதென், றீனமுடன் றோ
ற்றுமேழ் தத்து வங்க ளிருவகையா மை
யேழுந் திநங்க டோறு, மூனதிரி விதவவத்
தை களினுந் தோன்றி யொழிகையினுங்
கூடவொழி யாமற் றுனே, யீனமிலா நித்தி
யமாய் நிலைமை யுற்றே யிருக்கின்ற நாமே
சத் தென்னவோர்வாய். 45

வரமான பிரமாதி காரணே சுரரோடு
வைசுவா னரன்முதலதாய் மன்னுபர மாங்
கிசனீறுசா ரியவீசர் வகையுடன் விராட்

டாதியாய்த், திரமான சுத்தமீ ருஞ்சத்தி
பேதங்கள் செறிசீவ ராயி ருந்து திகழிவ ரு
டன்சரிய தாயிலக ஞானயோ கங்களைச் செ
ய்த திகழைங்,கரன்வேல னுதியா நூதனே
சுரர்மிகக் கருதிவரி னிற்பாதி யாய்க் கதிர்
ஞான யோகஞ்செய் நந்திதண் டீசாதி கன
யோகி கட்கும் வேறு, யுரமான நமிலவர்க
ளோரோர்கா லந்தனி லுதிப்பதா லுண்மை
யலதா லுயர்வாம கண்டசித் துருவமா கின்
றநா முறுநிரீ சுவரனுமே. 46

சீவனற் றெழிறனிற் சீவனுஞ் சீவனு
ய்ச் செறிபொருள வித்தை தன்னிற் சேர்
பிரதி விம்பிதசி தாபாச னவனளவில் செந்
மநற் கன்ம முற்றே, பாவமறு சித்தசுத்தி
யையுற் றுபாசனை பலசந்ம முற்ற வதனுற்
பகருமே காக்கிர மடைந்துசா தநமுடன்
பரம தே சிகனை யுற்றே, தாவில்சிர வணமநந
மேநிதித் தியாசந சமாதி சாட்சாத்காரமுங்
தடையறச் செய்துறுமஞ் ஞானமும் பஞ்ச
வித தகுபிரம முந்த விர்த்துச், சீவத்துவங்

கெட்டு விம்பசை தந்நியச் சித்துமாத்திரம
தாகச் செறிகின்ற தாலியா நிர்ச்சீவ னென்
னவே தெளிவுடனறிந்து கொள்ளே. 47

பிரகிருதி யின்மைநிஷ் பிரகிருதி சப
ங்கியன் பெறுசங்கை சீவாதியைப் பிரகி
ருதி முக்குணத் துண்டுபெணி நிற்கையிற்
பிரமநிஷ் பகுதி யெவிதம், விரவுகயி றுதி
களை யன்றியே சர்ப்பாதி மேவாதின் வாக்
கு மாத்திரம் விளங்குமூ லப்பகுதி பிரமத்
தை விடவற்பம் வேறிலெனும் யுத்தி யா
லுந், திரநனவு கநவுசக மியாவுமதை யறி
கின்ற சித்தாக வழிதல் கண்டுஞ் சித்தின்
வே றுயறிந் தவனுந்ம பிரமத்தி செய்கின்ற
பாவி யென்றும், பரமிலவை யாவுநம துரு
வென்று கண்டவன் பரப்பிரம மென்றும்
வேதம் பன்னலா லுந்திரப் பிரமமா கின்ற
நாம் பகருநிஷ் பிரகி ருதியே. 48

வரமில்சம் சாரமில் லோனசம் சாரி
யாய் வன்னவாச் சிரமங்களு மருவிவைக்
குரியதந் மாதந்ம பேதமும் வருமிவற்

றின்ப லமதாத், தருசொர்க்க நரகாதி யும்
மவற் றின்சேஷ சங்கமர ணாதி யாவுஞ் சம்
சார மாகுமிது தநுவைநா மென்றிடிற் றன்
னையுறு மிவ்வு டற்குத், திரமருவு நாமகிய
மெனவறிந் திவ்விதந் தேர்சிதா பாச னுக்
கே சிறிதுமில்லை யிவனையு முடலையும் பொய்
யெனத்தேர்ந்திவற் கதித மான, பிரமமக
மெனவறிந் துறுமெமக் கற்பமும் பெந்தசம்
சாரமில்லாப் பெற்றியாற் சுத்தசித் தாகின்ற
நாமிகப் பேணசம் சாரியாமே. 49

கட்டுண்ட வன்பெத்த னதுவில ன
பெத்தனுங் கள்வன்க யிற்றி னாலே கட்டு
ண்டல் போற்பிரம நாமெனும் புத்தியை
மறைத்துமே களவு செய்த, திட்டவஞ்
ஞாநமது வந்தவுட னேயகந் தேகமென
மாகித் திடுந் திருடனும் புண்யபா வங்கு
ரோத காமாதி தீயபா சங்களாலுங், கட்டு
ண்ப னப்போது துக்கபய செங்மங் கணக்
கிலா துண்டு பரனற் கருணை யின்மெய்ஞ்
ஞாநம்வந் துடன்மாந மற்றபின் சுனபெந்த

துன்ப வற்கும், விட்டொழித லாலுமுட
லுலகினுன் மட்டிடா வியனகண் டாநந்த
மாய் மேலெவமக் கொரு பெந்த மும்மில்லை
யாதலான் மிகநாம பெத்தனுமே. 50

அத்தமுறு சரணாதி யவயவமு டைத்
தாகி யமர்கின்ற மூவு டற்கு மகியமா யாகா
ய வுருவமாய மூவித வவத்தையின் காிய
தாக, நித்தமுறு மென்றனக் கெற்சென
வோ ரவயவ கின்றிடா தாலு நம்போ னிக
ழுண்மை யல்லாது தன்னதவ யவமென்ன
நேர்கின்ற பொருளு மன்றிச், சுத்தமுறு
நம்மினிற் கற்பிதம தாகியே தோற்றலுறு
முலக மதனைத் தொட்டுமே யவயவமி
லாதாலு மிவ்விதந் துகளுற்ற வுபய வகை
யாய்ச், சத்தமுறு மவயவஞ் சற்றுமே சார்ந்
திடாத் தகுதன்மை யோடு தானே தா
னாயி ருக்கின்ற நாகிரவ யவனெனச் சந்த
தமு மெண்ணுவாயே. 51

ஆதாரமாங் சன்மகாண் டத்தி லோது
மதந் மதந்ம மதன்பலன்கள் பத்தி காண்ட
த், தோதலுறு தேவதையும் பரோட்ச

மாகு முயர்ஞானகாண்டத் திலோது பிர்மங்,
கேதட்டுறு மவைபோலப் பரோட்ச மின்
றிக் கேட்டவுடன் ஞானகத் திலர்த லாலே,
யேதமிலா தப்படியெப் போதுந் தானா யிரு
க்குநா மபரோட்ச னென்ன லாகும். 52

அறைசுயந்த ஞ ரிருத்த லெவித மெ
ன்னி லஞ்ஞான காலத்தி லசிய மாகி, மறை
விலதா யிலங்கழ்சத் துவமு ஞான மருவி
னபின் ஞானலவாய்த் தள்ள லுற்ற, வறிவி
லதாந் தத்துவங்க ளிருபத் தெட்டுமாக முப்
பத் தைந்தினுக்கு மப்பா லுற்ற, விரவின்
முப்பத் தாறுந்தத் துவமெப் போது மியா
மாக விலங்கலுணுஞ் சுயமென் றோர்வாய்.

இதுவென்று தள்ள லுறலேயமஃ தின்
மையத கேடமது வெங்ஙன மெனி லியன்
மூர்த்த மேமூர்த் தமதெனப் பிரமத்தி
னுக்குபய ரூப முண்டா, விதையறிந் திதுவ
ல்ல வல்லவென் றறியென்ன விசைசுருதி
சொன்னபடியே யியல்பிரம மதனுடைய சச்
சிதானந்தமா யெய்த மூர்த்தங்களுடனே, சுத

வுலக மூர்த்தத்தை யுஞ்சுருதி யாதியாற்
சோதித்த றிந்து கொண்டு சொல்லுமிது பா
ம்பல்ல வல்லவென் றறிதல்போற் றுகளபர
மார்த்த மாகி, யதமது று மேயமா முலனை
யல வலவென் றகற்றிநற் பரமார்த் தமாயறி
வானாமகே யன்னெனக் காணலா மாகைய
னமேயன். 54

அடைகின்ற பொருளுபா தேயமநு
பாதேய மடைபடாப் பொருள தெவித மா
மெனிற் சன்மகாண் டத்தினிற் சொர்க்
காதி யானந்த மேவி ரும்பித், திடமதுட
னித்யாதி நால்வகைக் சன்மமுஞ் செய்து
ளோர் னப்பலத்தைச் சேருவன் பத்திகாண்
டத்தினிற் சிவஞ்ஞதி தேவர்களை மந்த்ரா
தியா, விடை யறவு பாசனா திகள்புரிந் தோ
ன்பதம தெனுமுத்தி யடைவ னித்ய வெ
ழின்முத்தி யிச்சையாற் சவஞ்ஞதி செய்து
ளோர்க் கியலுபல மப்ப லம்போ, லடைப
டும் பொருளலா தேற்கவே யுற்றதா மாக
வுறு கின்ற வதனை லவத்தையின் கரியதா
யெப்போது மேவுநா மாநுபா தேய னமே.

ஏற்றுபிர விர்த்தமற் றவனப்ர விர்த்
தனா மேவிதமெனின் வங்க மதனி னேகி
னோர்க் ககல்கரை மரங்களே குதலலா தே
குகப் பலிலுற்ற தான், றோற்றவே யேகா
து போற்கணிற் றோற்றினுந் துனுமநதின்
மாறியெணல் போற்றொழிலகங் கரமுறினு
மாநமதிட் டியினிலொரு தொழினமக் கின்
மை யானுந், தூற்றகங் காரம தொழிந்திரு
ந் தாலுநஞ் சுயதிட்டி தனினி விர்த்தித்
தொழிலையஃ தறுதலா னும்மதின் கண்
ணதாய்த் தோற்றுபய தொழில்கு றித்து,
மாற்றுநந் திட்டியிலோர் பிரவிர்த்தி யாந்
தொழிலு மாமெமக் கனாக விலதா லவ்வி
ருவ கைக்குமமர் சாட்சியா கத்தொடக் கற்
றநா மப்ர விர்த்தன். 56

இலகுசிவ னென்னுமது நான்காவ
தாம்பொரு ளவிதமெனி லொன்று திக்
கி, விலநலற் றொன்றொழித னுறுமவத்
தாத்திரய வியலுசக மூன்றி னுக்கு, மில
குகரி யாகியே நான்கதாம் பொருளதா மெய
லையிலத் துவித சித்தா, யிலகியுறு கின்ற
நாஞ் சிவனென்ன வநுதிநமு மிருதயத் து
ன்னு வாயே. 57

ஆகின்ற மரணமிலா தமிர்தம் யோகா
வமிர்தமொடு தேவாமிர் தம்பு சித்தே, சா
கின்றோ னலனென்றே யுற்ற பேருஞ் சா
ரீசர் பிரளயத்தி னசித்தல் போல, வேகவ
நந் தாநந்த சித்து நாமென் றிலகலுறு மோ
ட்சவமிர் தத்தை யுற்றோன், சோகமுட
னொருக்காலு நசியா தானாஞ் சொல்கின்ற
வமிர்தனெனத் துணிந்து கொள்ளே. 58

உருவமில் லாதவ னிருபனா மேவித
மெனி லுறுபூத பௌதி கங்கட் குருவமு
ண் டிவையையறி சட்சருவ மென்பர்சில ரு
றுமிவையி யச்கு மநமே, யருவமென் றறி
வர்சில ரதன்வியா பாரத்தை யறிபுத்தி
யருவமென்ப ரப்புத்தி கர்த்தத்துவ போ
க்தத்து வங்கடமை யறிகின்ற சீவ னவனை
யருவென்பர் சீவனையு முண்டுபணி யாட்டி
யுமடக்கிவா சனைய தாக வமருமூ லப்பகுதி
யருவென் பரதனினுச் கதிதமா யிவைக
ளுடைய, விரிவொடுக் காதிகட் கமர்சாட்சி
யாசவே மேவியே யுறுகின்ற நாம் விளங்க

வே தோற்றினுங் காணுணத் தன்மை யின் மிளிர்கின்ற நிருபனுமே. 59

விறகினிலுண் டாம்வன்னி விறகைச் சுட்டு விஞ்சாமல் வீதலின்மெய்ச் சுருதி யாலும், பிரகிருதி புருஷசையோ கத்தி னுலும் பிறந்தவகண் டாகார விருத்தி ஞா ந, நிறைபிரமத் தினின்வேறும் பகுதி பூ மா னிகழ்சாத்ர மாதிகளைச் சுட்டுத் தானு, முறுகரியா யுற்றநமி லிறத்த லாலே யுலக மில்நாஞ் சாந்த னென வோரு வாயே. 60

பயமற்ருே னபயனு மொன்றுக் கொ ன்றுபயமுற்ற மிருகபட்சி மநுடர் மன்னர், மயலின்முநி சுரரசுர ருலோக பாலர் மால ரனே முதலான பெயர்க ளாலுஞ், சுயசித் தா மகண்டாமை யறுக்க வெட்டச் சுடா னச்சப் பிடிக்சவடைக் கப்ப டாதா, விய லுமொரு பயமதுவு மற்றே யுற்ற வெழிலா ன நாமபய னென்ன வோர்வாய். 61

ஈனவிட முறுதேனி னேரூர்கள் சீமை நல்விராச்சியம தாள்வர் சுகமு மெதிரியன

ல்வியாதியுட் பீடைமழை சோகர்சாற் றிடி யாதி துன்ப முறலா, லாநந்த மென்னல்கூ டாதிராச்சியமுழுது மாளுதலு நூறு வயது மரோகதிட காத்திரமு மாதியா மிலட்சண மடைந்தவர்க் குற்ற மநுட, வாநந்த முண்டி தனி னூறுநா றதிகமா யரிவரையி லுற்ற சுகமு மமருகா லாந்தரத் தழிதலா லித் தனையு மமர்மாயை யென்று தள்ளி, யூன முறு வாந்திப்ணு மசநமென வேவிட் டொ ருக்காலு மாற லிலதா யுளவகண் டாநந்த மேயுருவ வானநா மொப்பினித் தியாநந்த னும். 62

பிரிவதா முருநாம வுலகுசற் சிற்சுகப் பிரமமா யிலக லானும் பிரமத்தி னுக்குமே விடயமா யறியவொரு பிநசத் தின்மை யானும், பிரமவுரு வாநமக் கெக்காலும் விட யமிலை பெறுவிடயம் வந்ததென்னப் பிறங்க லும்புத்ராதி துக்கசுக மவையிலோன் பெறு தல்போற் ருேற்றி னுலுந், தரவிவே கத்தி னுற் பார்த்தவுட னேயவைக டகுமவற் கில து போலச் சத்துமாத் திரமாக வேசண்ட

பொழுதிலே சத்தையேயன்றி யுலகம், விரி
வாக வந்ததும் போனதுவுமிலையென்று விட
யமுறு பற்றெ நாளும் விமலவாந் மாவினுக்
கில்லாத தாலியா மேவுநிர்விஷய னாமே. ()

மூன்னுமிழி தூலதநு வுதித்து நூறாய்
மொழிகின்ற வருடமதி லயமாதற்கு, மூன்
னுஞ்சூக் குமவுடலஞ் சிருஷ்டி தன்னின்
முளைத்ததுதான் பிரளயத்தி லயமாதற்கு,
மூன்னும்விசிட் டர்கண்ஞானந் தன்னினா
லே முடிகின்ற லயமதனை யடைத லுக்கு,
மூன்னுநா மிருக்கின்ற படியினாலே முரண
றநாம் பழையோனெனன் றகத்திற்றேர்வாய்.

விளைதலுருஞ் சமட்டியென மேவு
மூட ரூன்மூன்றுந், தளிர்தலுறு புரமிந்தச்
சார்மூன்று புரத்திலுநா, மளவுபடா வடி
வான வதிட்டான மாயிருந்து, விளையாடு
மதனானும் விளங்குபுரா தனனாமே. 65

சகலமுமே சிற்சடங்க ளாகத் தங்குஞ்
சடங்களெலாஞ் சத்தன்றி யெப்போ துந்
தான், மிகவுமசத் தானபடி யாலுஞ் சித்து

மேவுமிலட் சணமுமிலட் சியத்தி லின்றிப்,
புகலுமிலட் சியமுமிலட் சணத்தி லின்றிப்
போகின்ற படியாலு மதற்கப் பாலே, பகரு
மொரு வஸ்துமில தாலு நாமே பழமறை
சொல் சூனியமெனன் றறிந்து கொள்ளே. 66

அவ்விதமாஞ் சூனியமு மறிவிற் சூன்ய
மாமெனவே யபாவமா யறிகை யாலே, யவ்
விதமா யதையறியு ஞானந் தானு மமர்ஞானா
பாவவநு பவத்தி னிற்றா, னவ்விதமே யில
தாலவ் வறிவி னோடே யமருசூனியமும்போ
யயலொன் றுந்தான், செவ்விபெற வில்
லாத படியினானுஞ் செறியுமகா சூனியனெ
ன் றறிய வேண்டும். 67

ஆர்பஞ்ச பூதப்ர பஞ்சவிட யங்களு
மன்றென்று நீங்க லாலே யைந்துவிட யவ்
விகா ரங்களுந் தூலதநு வன்றாகா மாத லா
லே, சார்சங்க மரணமூப் பெவ்வன்ன வாலி
பஞ் சரைமுதல் விகார மவையுந் தகுசூக்க
தநுவுமக மலதான்ம றப்பாதி சங்கற்ப மாதி
யாகச், சேர்விகா ரங்களு மவித்தையோ டுறு

கின்றசீவனகமன்றதாலே செறியுமறிவறியாமை முதல்விகாரங்களுந் திகழ்மாயையுற்றவீச, னேரகமலாததாற் சர்வக்ஞனுதியொடு நிகழைந்து தொழில்களான நிரைவிகாரங்களும் நமக்கில்லையாதலி னிவிர்த்தனு மென்ன வறிவாய். 68

மயிர்நகந் தோனீரி ரத்தமொடு கோழைசீ மலசலந் தசைபீளையும் வழும்பத்தி சுக்கில நரம்பழுக் காம்வேர்வை வனமிற்குறும்பி யாதி, செயிருற்ற விவைகளைக் கேட்கினுந் தொடுகினுஞ் சீயென்ன வருவ ருப்புத் தீண்டிடிற் றனமே செய்யவேண் டிடுதலாற் சேர்கணிற் கண்ட வுடனே, நயமிலா வருவருப் புண்ணிலேக் காளத்தை நண்ணலா லருவ ருப்பு நாற்றமுந் துர்க்கெந்த மாதலா லாக்ராண நண்ணலி லருவ ருப்பு, வியமிலிவை யுறும்வநிதை தனைமேவி னனிந்தை வியாதிதுன் புறுதலானு மேவுமித் தோஷமெல்லா மறிந் ததிலிச்சை விடுதலி னகாமனுமே. 69

தேகியென்று கேட்டுவந்த பேர்கடமக் கில்லையெனு தெந்த நாளுஞ், சோகமின்றிக் கொடுப்பவனே யீகையுடை யோனென்னச் சொல்வர் ஞானி, தாகமின்றித் தனதிடத்துள் ளவைகளையுந் தன்னையுமே தனையுற்றோர்கட், கீகையினு னுமிகவு மலோபனேன வருதிநமு மெண்ணு வாயே. 70

அதிகமதாஞ் சீவனினு மூலதேக மதினதிகஞ் சூக்கவுட றூலதேக, மதினதிக மதினதிகம் பஞ்சபூத மதினதிகம் மாயை யதினதிகமீச, னதினதிகம் பிரமமிந்தப் பிரமமேநா மான தனு னுடைவைகளனைத்தி னுந்தா, னதிகமிலும் மதிகமிலாத தாலே யமர் நாமே யுந்தனென் றறிந்து கொள்ளே. 71

கன்மமொடு கர்த்தாவி னிடமதாயுங் கருதபஞ்ச பூதங்க ளிடமதாயுந், தொன்மைசுக துக்கமவை வரினுஞ் சுற்றஞ் சோரருடன் மிகுமரசர் சநங்க டேகம், வன்மை பசு டண்மிருக செந்து பீடை வகைவகையா யநேகவிதம் வந்தபோது, மின்மநதிற் றுக்

கினுநம் மிடத்திற் ருக்கா விதமதனா லக்
ரோத னாமென் றோர்வாய். 72

நிதித்தியாசந யுத்தி முற்றிற்று.

சமாதியுத்தி.

பிரிவுறுமெத் தேசத்து மெக்கா லத்
தும் பெருவான மொருபடித்தா யுறல்போற்
சுத்த, பரியந்த முளவகில பிரபஞ் சத்திற்
பஞ்சவித கோசமுள விடங்க ளெல்லாம்,
விரிவுறுமக் கோசத்தைக் காண்பா னாயா
மேவியே யெப்போது மிருத்த லாலே, யிரி
தவினா நித்தியனென் றெக்கா லத்து மித
யத்தி லவ்விதமா யெண்ணு வாயே. 73

தீதசாட்சி தனிலேக தேசகற்பிதமதா
ய்ச் செறிமாயை யீச ரிவரிற் றிகழேக தேச
கற்பிதமாம்வி ராட்டாதி சேர்கின்ற வைந்த
வத்தை, யிதிலேக தேசகற்பிதமைந்து பூத
ங்களிதிலேக தேச முலக மிதிலேக தேசகற்

பிமதாந் தேசங்க ளிதிலேக தேசமூர்க, ளிதி
லேக தேசமாங் கிரகங்க ளிக்கிரக மிதிலேக
தேச முடல்க ளிதிலேக தேசமா மிந்திரிய
மிவிதமா யெனுமொன்றொ டொன்று கூ
டாச், சுதவுலக முழுதினையு மறிகின்ற வறி
வதே சொரூபமா யெங்கு நிறைவாய்ச் சூழ்ந்
துறைத லாலியாஞ் சர்வகத னாமெனத் து
ணிவாக வெண்ணு வாயே. 74

ஏவமவித்தை விசிட்டனுக்கா தாரஞ்
சூக்க மிதற்காதா ரந்தூல வுடலநேக, விவி
தவுடற் காதாரம் விராட்டே யாதி மிளிர்சக
ங்க ளவைக்கிடந்தான் மாயை யீச, னவர்தம
க்கு மாதார மாகச் சச்சி தாநந்த மாயிருக்கு
ம்மி டத்திற், கவிழ்தலுறு மிவைகளெ
லா மேக தேச கற்பிதமா தலினாமே சர்வா
நதாரன். 75

ஆதார மென்று முன்சொ லவிதமீ சுர
னந் தத்துக், காதார மாக வுற்ற வழிவறு
மெமக்கு வேறோ, ராதார மில்லா தாலு மலே
தவில் யாமெ மக்கே, யாதார மான தாலு
மகநிரா தார னாமே. 76

இயலுடல்களுக்காதி பூதமதிவைக்
காதியெண்ணும்விட்சேபசத்தியிதுதனக்
காதாரமாயையோடவித்தைகளிவைக்கெ
லாமாதிவஸ்தாய்ச், சுயசித்ததாகவேயுறு
கின்றதாலுமொருசூக்கவுடலுற்றபோதே
தோற்றியழி பல்கோடி தூலதநுவொரு
மூலதுசளுடலமுற்றபொழுதி, னையசிருஷ்
டியிலுதித்தழிகோடிசூக்கதநுநவில்கின்ற
சீவனுக்குநாடுமுற்பத்தியில்லாததாலாதி
யெனநண்ணியே சீவன் முத்தி, யயலிலா
தற்றவுடனேகின்றதாலந்தமாகின்றசிவ
னுக்குமநியமாயித்தனைக்குமுதற்பொ
ருளானதாலுநாமாதியாமே. 77

இப்படியேயவைகளுக்குமாதியான
வெமக்காதியிலதாலுமநாதியென்று, செ
ப்புசன்மமஞ்ஞானம் வேதமீசன் சிவனே
னுமுபாதிசித்தாயறஞ்சகத்துச், சட்பி
னிருபாதிசித்தாம்பிரமமாறிற்சர்பிதமா
மநாதிவைர்தினுக்குமூல, தட்டறசித்தி
னுக்காதியிலதாலந்தச்சைதர்யமானநா
மநாதியாமே. 78

இதமறுவிசிட்டனினும்விபுசூக்கவுட
விதனின்ழிதூலவுடலம் விபுவாமிது
தனினும்விரிவுபாரிதனினும்விரிவுநீரிது
தனினும்விரிவுகனலா, மிதனினுங்காற்று
விரிவிதனினுங்ககநம்விரிவிதுதனின்ர
ண்யசர்ப்பமெய்தும்விரிவிதனினவ்வியா
கிருதம்விரிவாகுமிதனினவ்வியத்தம்விபு
வா, மிதனினுஞ்சுத்தம்விரிவிவைகட்மா
லுமட்டிடவொணுதேவிரிந்தவெழின்
மாயையுறுவீசரவராலுமட்டிடவுமியலாத
நந்தவிரிவா, யிதமதுறுமத்தியாதிப்பிரிய
மாநமிலுமெய்துமரெருன்றுபெரிதாயெ
ம்மைமட்டெக்கட்டவொன்றுமில்லாததா
லென்றுநாம் விபுவதாமே. 79

அவதாவரத்தினறிவான்மகத்தான
மிருகாதியதினீசராதியவர்களினுநான்கு
வன்னத்தரவரிற்சன்மியவரினிற்றீக்ஷி
தர்களா, மரினிலுபாசகர்களவரில்ரிஷி
யவரில்பிதிரவர்தமிலுமுலகபாலரவரி
னிற்பூதபதியவரின்வைசுவானரனுதியவ

ரிற்புருஷரா, மவரினிற் குமாரராவ ரியாவரி
ன் மேமகத் தாகுநற் றேவி தேவ னவர்களி
ரு வர்க்கும்பி ராணபூ தமதாகி யவர்களாற்
பத்தி பண்ண, வவமறும கத்துவம துறுமெ
மக் கதிகசம ஞம்வஸ்தி லாம ஞமே யமர்
கின்ற யாவையினு மதிசயித் தவனுத லான்
மகத் தாகு நாமே. 80

பகர்புனலின் முழுகினவ னுடலி லங்
நீர் பற்றலெனப் பற்றியிடக் காணு மற்
றுன், சகலசகத் தட்புறம்பு நிறைந்து
நின்ற தம்மிடத்தி லேயழுந்தி யிருக்கா
நின்ற, புகலவத்தை மூன்றினுமே காண
லுற்ற பொருவில்சுத்த பரியந்த சகத்தி
னோடே, யிகலுறுபற் றற்றுவெளி போற்
றொரு டக்கற் றிருக்குநா நிரஞ்சனனென்
றெண்ணு வாயே. 81

அவிருமூ வகையுடலி னுக்குமூ லங்க
ண்மமைம்பூத மவைகண் மூல மமர்சூக்க பூத
பௌ திகமவைகண் மூலம தவித்தையுறு
சீவனோடு, நவமாயை யுறுவீச னவர்களுக்
கதிகமாய் நவையில்லை தங்ய நாமே நண்ணு

காரணமான தாலுநற் சச்சிதா நந்தமா நம்
மைவிட்டுப், பவமான காரியம தாமுலகி
னுக்கயற் படிவமில் லாமை யானும் பகருகா
ரணவுருவ மாகின்ற நம்முடைய படிவமே
பல்வகையதா, நவயான காரியசகத்தினுக்
குருவமாய் நண்ணுற்ற தாலு மிகவு நாடுற்ற
சகலத்தி னுக்குமநு தினமுநா னவிலுகாரண
னுகுமே. 82

இப்படிச்சகலத்தினுக்குமிலங்குகாரண
மாயுறுங், தப்பிலெற்கொரு காரணம்மில
தாலு மெய்யுணர் வின்பமா, யொப்பினுஞ்சக
லத்தின்மூல வுருவமா பின தாலுமே, யெய்பி
லாவகமேயகாரண னென்னவேநித மெண்
ணுவாய். 83

அகிலசக கிரியைக்கு மாதித்த சனிதா
ன மானதே மூலமாக வமர்தல்போற் சர்வ
விங் கியசகத் தொழில்களு மசைவில்லை
தங்கி யத்தின், விகலவில் லாததோர் சங்
நிதா னங்கொண்டு விதம்விதம தாக மிகவும்
விரிவாய் நடக்குகினு மிலகுகரி யாகவே மே
வுநா நாமா கவுங், திகழுபிர விர்த்தியுநி விர்த்

தியுஞ் செய்யாது சேர்கின்ற வொன்றி னாலு
ஞ் செய்வித்த லில்லாது மத்யஸ்த னாகவே
துநமினைவயை நாடி நின்று, துகளிலாக் கன
விபோற் சகலவித தொழிலையுந் தோற்றுவிக்
கின்ற வதுவே சொருபமா நாஞ்சர்வ சாட்சி
யென் றனுதிநந் தாய்மனதி னெண்ணு
வாயே. 84

அலையினும் மநதுபொறி யலையாத
தூலவுட லவைகோடி யலையி னுந்தா னலை
வில்பூதங்களவை யசையினும் மசையாமலம
றினு மசைதல் போல, வலைசூரி யாதிமண்
டலமிதனி லலைவைசு வானர னாதி யிவித
மலைசுத்த வரையுலகொர் தநுவாக நாமெ
ன்ன வபிமான முற்ற றிவினி, லலைதலுறு
மீசனவ ரினும்வேற தாகவே யறிவதனின்
மறுசி ருஷ்டி யாக்கியலை குமரரா தியரித்த
னைக்ருமே யமருதா னாக விலகி, யலகிலித்
தனைசலந மதனோடு கூடியு மசையாம லிந்த
யாவி னலைவினுக் குங்கரிய தாகநிறை சை
தந்ய மானநாந் தாணு வாமே. 85

அப்பினாற் கடமதைப் பூரித்தல் போல
வே யநமயம் பிராண னதனா லதுமனோ
கோசத்தி னாலதுவி ஞாநமய மாங்கோச
மதனா லதுஞ், செப்புமாநந்தமய மதனினாற்
பூரித்தல் சேர்ந்துநற் சீவ னதனாற் சேர்பூரி
தம்பஞ்ச கோசங்க ளவையினாற் றிகழ் பஞ்ச
பூத நிறைவாந், தப்பவில் லவையினாற் பூரித்
த லுறுசகஞ் சகமதினு மெங்கு நிறைவாய்ச்
சார்கின்ற மாயாவி சிட்டருந மான்மிகத்
தாழ்வில்பூ ரித்தலுற் றுத், துப்புடைய நம்
மினும் வேறுபரி பூரணந் தோன்றுதலிலாத
வதனாற் சொல்லுபரி பூரண நாமென்ன வே
நிதஞ் சுகமுட னறிந்து கொள்ளே. 86

உடல் பொறிக டமின்மிகவும் விரிவ
தான வுட்கரணா திகட்குமந்த மேயுடைத்தா
யடருமந்தக் கரணாதி யாலு மெட்டி யறிய
வொணா விரிபஞ்ச பூதங் கட்குந், திடமாயா
விசிட்டருக்குங்கால பேதந்தேசபே தங்களி
னாலந்தந் தன்னை, யிடமாகக் காண்கினுமே
யந்த மின்றி யியல்சாட்சி யானநா மனந்த
னாமே. 87

அகிலவுந் தசுத்த மதினென்றி னுக்
கொன்ற தாம்பத்தி னென்று குறைவா யல்
கியே சத்தியும் பிநமாம கத்துமுத லாக்கடி
னை யந்த முலகோ,டிகல்தேவ பாகமும் மநு
டபா கமுமென்ன வெய்துபூ தங்க ளுடனே
யிழியதங் மமத்திமோத் தமமான பிரமன்
முத லெய்துதம் பாந்த வுடல்கள், சுகஞாநி
யோகியொடு பாசகன் கன்மியாய்த் தோற்ற
லுறு சீவ ராதி சொல்லீச னீறதாய்த் தார
தம்மியமொடு துலங்குவத் தியாவி னுந்தா,
னிகலில்சத் தாகார மாய்த்தார தம்மியம
தெய்தா மலெப்பொ ழுதுமே யிருச்கின்ற
சைதந்ய மானநா மேயென்று மியல்சர்வ ச
மனைகுமே. 88

அதிட்டாநஞ் சூக்கவுடல் விசிட்ட
னுக்கு மமர்தால தநுக் களவைக் கும்பூ
தங்க, ளதிட்டாந மவைக்கும திட் டான மா
யை யமரீச னுங்கிளிஞ்சில் வெள்ளி போல
வுதித்தலுறு வாக்குமாத் திரமல் லாம லுள
திட்டா நந்தவிர வொன்றில் லென்றே,

மதித்திடநிர் ணயம்பிறந்த வதனாற்சித்தாய்
வயங்கிடுநாஞ் சர்வாதிட் டாந மாமே. 89

நவைகால மாதியாற் கண்டிதமுரு த
வறி வானநா மேய கண்டன் நவிலுமற் றெரு
ருயுத்தி யுலகர்நிர் ணயமருகர் நணுபுத்த ராச
மத்து, மவைதேவ ராகமத் தவைபிரம னரி
யீச ராகமத் தவைபுராணத் தவைபார தத்த
வையு நீதிசா ரத்தவையு மறைகின்ற கன்ம
காண்டத், தவையுபா சநகாண்ட மவையாவு
முபநிடத மவைகளாற் கண் டித்தலா மவை
நிர்ண யஞ்செயறி யெமையொன்று கண்டி
க்கவாகாத தாலுமாக,வெவமிலுபநிட தத்தி
னதிதபிர மாணம்வே றில்தாதபடியினாலு
மியாவுபிர மாணத்தி னுக்குமவை முடியாத
லாலும்யா மேய கண்டன். 90

ஒருவருக் கொருவர்கள் பரிச்சிந்ந
மாய்ப்பிரிவோ டொளிர்சீவ ரொன்றி னுக்
கொன் றுறுபரிச் சிந்நமாய் நாலைந்து தத்
துவத் துடன்மிகத்தோற்று சூக்க; சரீரங்க
ளர்மிவைக ளைக்குறித் தபரிச் சிந்நமாய்த்

தனக்கு ளாறு தத்வமா கப்பரிச் சின்னமாந்
தூலத் தநுக்களிவை யைக்கு றித்துப், பரி
ச்சின்ன மின்றியொளிர் பூதங்க ளிவைகளைப்
பற்றி யபரிச் சின்ன மாய்ப் பனுமாயை யுறு
வீ சனுஞ் சாட்சி யாகவே பகருநம் மைக்கு
றித்துப், பரிச்சின்ன மானவத னாலுமே நம்
மிலும் பரிச்சின்ன மற்ற தொன்று பன்ன
வில தாலுமப ரிச்சின்ன னாமெனப் பரிவி
னொடு மறிகு வாயே. 91

தூபமுறும் விசிட்டனையா பரித்தல்
சூக்க சரீரமிதை யாபரித்த றால தேகஞ்,
சோபமுறுந் தூலதநுக் களையு மற்றுஞ்
சொல்பூத மவைகளையு மொன்றை யொன்
று, வாபரித்த விராட்டாதிப் பிரபஞ் சங்க
ளவைகளையு மாபரித்த வீச னாலு, மாபரிக்
கா தவரையுமே யாப ரித்த வறிவானா மநா
விருதனாகுந் தானே. 92

காட்சியா யவத்தை மூன்றிற் கண்டி
டுஞ் சங்க ளியாவுஞ், சாட்சியி னிடத்து
தித்துச் சாட்சியி னிடத்தி ருந்து சாட்சி

மாத்திரம தாகத் தானழி கின்ற தாலே, சா
ட்சியா கின்ற நாமே சர்வகா ரணனென்
றோர்வாய். 93

காலமூன் றினுமே யெங்குங் ககனம்
போ லொருப டித்தாய்க், கோலமாய் நிறை
ந்த நாமே கூடறுநித் தியசுத் தாதி, சீலமா
மிலட்சணத்தைச் சேர்ந்துறைகின்ற தாலே
சாலநாம் பிரம மென்றே சந்ததஞ் சிந்தை
செய்வாய். 94

பனுகநவி னிற்கண்ட சீவனீஸ் வரச
கம் பனுநன்மை தீமை கேள்விப்படும்வேத
வாகமபு ராண சாஸ் திரமாதி பல்விகற் பங்க
ளுந்தா, மனகநவ தைக்கானு மறிவைவிட
வின்மையி னவத்தைமூன் றதனி னுங்கா
ணகிலசக மும்மறியு மறிவைவிட வில்லா
தவத்தையொன் றென்றிலிலகு, மினசகம
தந்தந்த வத்தையைக்கண்டகரி யாகவேயி
ற்ற படியாவெண்ணவே வேறொன்று மூன்
றுகாலத்தினு மெய்தவந்த துவு மில்லை, யுன
மிகப்போன துமிலெனுமநுப வத்தினொலா

ன்றுமற் றில்லை யுறுநா மொருவனே யுள்ள
பொருளென்னவே யறுதிநமு முளமதனி
லெண்ணு வாயே. 95

வயல்குளந் தேசமூ ராதிவஸ் தவைகட்
கு மண்ணதே யுருவ மாபோன் மருவுலகி
னுக்குருவ நஞ்சச்சி தாநந்த மாயிலக லாலு
மின்ப, மயநம்மை விட்டுலக மற்பமில தாற்
சர்வ மாமுலக மாக வுறுநா மாசர்வ வாந்மா
பின் னெருயுத்தி நானென்ன மருவுரைக்
கூன் றுசோலா, யயவில்கரி யுருவேநமக்குத்
றல் போற்பறவை யறைமிருக நார்கண்முனி
க லமரருலக திபர்பூ தாதிபதி வைசுவானர
னுதி சீவ ருக்கு, நயவீச ருக்குநா னெனுமு
ரைக் கூன்றுசோ லாக்கரிய தான நாமே
நண்ணியிடு மங்கங்கு கித்திக்கை யான்மிகவு
நவிலுசர் வாத்ம னாமே. 96

கநவதனிற் காணலுறுஞ் சகங்க ளியா
வுங்கண்டதன தாகார மான தேபோ, லுனு
மவத்தாத் திரயசக மியாவி னுக்கு முறுகின்
றநமதுசத்தா கார மேதான், வினவியிடுமொ

காரமான தாலும் விளங்குசத்தா காரமதை
விட்டு நாடிற், சங்நமுறு சகமதுவே யில்லா
தாலுஞ் சாருநா மேசர்வா கார னாமே. ()

பயில்சர்ப்ப மென்னவே தோற்றின
து தானுமப் பழுதைதனை யன்றி யிலதின்
பகர்வன்ன வாச்சிரம மொடு சொர்க்க நர
காதி பல்தேச மூர்கள் கால, மியல்சாஸ்தி
ரஞ்சீவ னீசுவர பேதங்க ளென்னுமையேழ
தாக வெணுதத்து வங்களுஞ் சச்சிதாநந்தமா
யிலகுநம் வடிவ தாலு, மயலொன்றி னுடை
யவுரு வலதாலு மொருகூத்த னளவில்வே
ஷங்க டம்மை யமர்தல்போ லும்பூமி யொன்
றுமே பல்விகற் பங்களா யாதல் போலுஞ்,
சுயசத்த தாயிருக் கின்றதா னொருவனே
சுழலுசீ வீச சகமாத் தோற்றுபே தங்களா
யுறுதலா னுமிகச் சொல்லிடுமநேக ரூபன்.

பலசட்டி நீரின்மதி பலவிதந் தோற்றி
னும் பயிலுமதி யொன்ற லாது பகரிரண்
டல்லாது போலவு மவனவன் பார்வையிற்
றோற்று கணலி, பலவன்றி யொன்றுதல்

போலும் படிகமண்ட பத்தம்ப மிலகு ஞாளி
பலவன்றி யொன்றுதல் போலவுங் கநவி
னிற் பலவிதஞ் சகமி லகினும், பலவன்றி
யொருவனே யாதல்போ லுஞ்சீவ பரசகத்
தென்று மிகவும் பலவிதம தாயிலகி னுஞ்
சச்சி தாநந்த பகரிலட் சணம தாயே, பல
வான சகலத்தை யுங்கண்ட படியினற் பனு
சகத் தாகா ரமேபலரூப மாயிலகி னுஞ்சற்சி
தின்பமாய்ப் பகருநா மேக ருபன். 99

கநவபர மார்த்தமா நனவுபர மார்த்த
மாங் காணனவி லபர மார்த்தங் கார்மின்
னன் மற்றவைக ணிலையிவையி னுளடிமை
காயமனை மதலை வீடு, தநமுதலிவ் வுலகவஸ்
தபரமார்த் தஞ்சுரர்கள் சாருலக மாதி நிலை
யாய்த் தங்குமிதி லயனுலக நிலையென்ன
விவ்விதந் தாரதன் மியங்க ளாகப், பனுவீச
சீவசக முழுதுநன் குணரினே பரமார்த்த
மல்ல தாலும் பகரிவைக் குச்சர்ப்ப மாதிக்கு
ரச்வாதி பரமார்த்த வுருவா தல்போ, லனக
நாம் பரமார்த்த வுருவதா லும்மெமக் கழிவு

வந் தொருவஸ் துவு மாகுபர மார்த்தமா யுற்
றிடா தாலுநா மழிவில்பர மார்த்த னுமே. ()

புரிவஸ்தூ வென்னல்பொருண் மற்ற
தன் றெனிலுலக மியாதெனிற் புரியி னர
வம் போலுலகு பொய்யதாற் பொருளல்ல
வெனிலரவு போலுறும் புரியி னரவப், பிர
மைவர லாமுலகு போலிரா நிரவயவ பிரமத்
தி லுலகு தானும் பிரமையென் பதுதகா
தென்றிடிற் றுன்சிவப் பிற்குவமை யற்ற
படிகத், துரையிரத் தப்படிக மென்பிரமை
போற்கசப் புக்குவமை யில்கு ளத்தை யுறு
குளங் கைக்குதென் றிடுபிரமை போலவு
முலகமே போலி ராத, பிரமத்தி லுலகமா
ரோபமா மிவ்விதம் பிரமையா முலகி னுக்
குப் பிறங்கதிட் டாநபொரு டனியன்றி
யிலையதாற் பேசலுறும் வஸ்து நாமே. 101

பிரபஞ்ச முன்மைநிட் பிரபஞ்சம் வாதி
கள் போதமாஞ் சங்கை யுலகைப்பெயர்த் தறி
வை யுறுவெனச் சுருதிசொல லாலுலகு பேர்
த்துவிட வேண்டும் மென்னிற், றிரமில்சக

முளதாயி னொருவரெத் தனமதாற் றீராது
சங்கை சுகர்நற் றெட்சணா மூர்த்திமுதன்
முத்தரா லேசகந் தீர்ந்த தவ்விதமு மக்குத்
தருசகமின் ஞானமிலையெனிலவர்க ளாலிறந்
தற்றதே லுலகு தானுந் தயங்கலுட னிப்
போதுறக்கணக் கிலையிலாச் சகமதனை யில்
லை யென்றே. சுருதியும ழித்திடச்சொன்
னதாற் சொப்பனத் துகளுலகி னுலகிலென்
றே துணிவுடன ழித்தலுல சில்ஞான மாத
லாற் றுகளினை நிட்பிர பஞ்சன், 102

இயலுநா னுரூபம் வெகுரூப மாஞ்சங்
கையிவையெலாம் பிரமமல்லவென்னும்வா
க்கியத்தினு லுலகைத் துடைத்துமிக வேக
சித் துருவதாக, வியல்சுருதிபிரமத்தைநிலை
நிறுத் தப்பிரம மெண்ணும்வெகுரூப மென்
ப தெவிதமெனில் வெகுவிதம் பிரிவுபெறு
நீரினு லினனொருவ னேய நேக, வயலுருவ
மேயென்ன விலகல்போல் வெகுரூபி யாயு
றும வித்தை யாலே யலகிலொரு பிரமமும்
வெகுரூப மேபோல வமரவே யிகல் கொ

ண்டு, சுயமாக வெகுரூப னென்பதுப சார
மாகச் சொல்லலுறு மாகையாலே தோற்றிடு
மவித்தைதன் னைக்குறித் தென் றுநாந் துக
ளினா ரூபனே. 103

தேசமதன் பேதங்கள் பூதபேதந் தேக
மதன் பேதமோடிந்திரியபேத, மீசர்களின்
பேதங்கள் சீவபேத மெனத்தோற்று மாயா
காரியத்தினுக்கு, மாசுறுமா யைக்குமதிட்
டான சித்தாய் மருவுசச்சி தானந்த நம்மை
விட்டுப், பேசுறுமோர் பேதவுரு விலதானு
மே பிரிவிலா வபேதனெனப் பேணுவாயே.

நிருவிசே டின்னுயர்வு தாழ்வாம்வி
சேஷமவை நீங்கினவ னிற்ற லோட னேர்
கோண லாதியா விலகலுறு மநுடரொடு
நிகழ்தருப் பட்சி முதலாஞ், சருவமென் வி
சேஷங்களுட னுற்றவ் வடிவையுஞ் சாரதன்
றொழிலு முறல்போற் றயங்குகினும் வெயி
லேக ரூபமாய் விபுவதாய்த் தனிநிருவி சே
ஷ மாபோற், பொருவிபுப் பிரமமுன் சொல்
விசே ஷத்தொடு பொருந்தியத் தொழில்க

டம்மைப் பொருந்தல்போ லுறினுந்தொடக் கிலத சங்கமாய்ப் புகலுநிர் விசேஷ மாயே, யிரிவிலா துறுமென்று ரைத்தபடி யேயறி ஞரியல்விசேஷங்க ளியாவுமெமதிடத் தில கலென் றெணிய நுப வித்தலா லியாயிரு விசேஷ னாமே. 105

துவிதமென்ப திரண்டிரண்ட தற்றத த்து விதமாந் துவிதசக மிலகலினத் துவித மென்பதெவிதம், புவியின் மரஞ் செடிகண் முத லானதெலா முதித்துப் பூமியிலே யிரு ந்து டவியாகவழிந் திடல்போ, லவிரவத்தை களிற்றோன்றுஞ் சகமறியுஞ் சாட்சி யான னமிலுதித்திருந்தே யழிந்துவிட லாலே, தவ றிலறிவாந்தனைப்போற் பின்னையொரு வஸ் துத் தானிலதா தலினாமே யத்தொய்த னாகும். 106

உண்மையறிவாநந்த நமையன்றி மற்ற வுறுமைந்தேழ் தத்துவமா முலகுநினை வத னி, லுண்மையெனத் தோற்றின தங்கினை வு பொய்யா னதனா லுள்ளின்மெய்போ லிலகு லகும் பொய்யான தாலுந், தண்மையுலக து நான்குவபாவமுற லாலுஞ் சசா திமுதற்றிரி

பேதந் தமக்கிலதினாலு, முண்மைசுகச் சிற் பிரம மன்றிமுப்பத் தைந்து மொருக்காலு மிலதாற்சர் வாபாவ னாமே. 107

காலமொடு தேசவஸ்து திக்கு வன் னங் கருதுகின்ற வாச்சிரம மிவைக டம்மி, லேலவொன்றி லுள்ளதுமற் றொன்றி லில் லை யென்னுமிவை யேமுதலா வியம்பா நின் ற, சீலமிலப் பரிச்சேத மற்றேபத்துத் திக் கினுமற் றெங்குமடி முடியு மற்றுச், சாலவு மே சர்வபரி புரண மாகத் தங்கலினாஞ் சர்வ தோ முகனென் றோர்வாய். 108

சுயம்பிர காச வின்பத் தோன்றலே துரிய வாழ்வே, வயம்பெறு நின துநாமவள த்தினை மிகத்தொடுத்துத், தயகுமிம் மாலை தன்னைத் தமியனேன் பிழைத்தற் கேகின், புயந்தனி லணிந்தே நாளும் புலையனென் றனையுங் காவாய். 109

இலக்ஷணாவிர்த்தி முற்றுப் பெற்றது.
பாயிர முள்படச் செய்யுள் 115

ஸ்ரீ முத்தி ராம லிங்க ஞாந தேசிகர்
திருவடி வாழ்க.
சர்வஞ் சிந்மயம்.

